

derom ønsker man ikke at udtale sig, man ønsker ikke at udtale noget Ønske derom.

Saaledes forelaa altsaa Sagen oprindelig paa Fredskonferencen. De Medlemmer af Fredskonferencen, som har behandlet denne Sag, har jo lige fra Begyndelsen af været fuldstændig klare over, at denne Sag ikke var indkommet som Følge af noget Ønske, der var udtalt fra nogen officiel dansk Repræsentant, enten det nu var Regeringen eller Rigsdagen, eller fra nogen officiel Repræsentant for det danske Sønderjylland; de Ønsker, som her ligger til Grund, er sikkert kommet fra anden Side. Derfor synes det jo ikke saa unaturligt, at naar de saa forlader den, har de ikke noget Indtryk af, at dette spiller nu en særlig Rolle, da det ikke gjorde det den Gang. De lever under Indtrykket af, hvorledes dette var opstaaet: Det var noget, de selv havde sat ind, og da de stryger 3die Zone som Afstemningszone, er det derfor meget naturligt, at den ogsaa bliver strøget som Rømningszone.

Nu ser man, at dette synes at være sket i 2 Tempi: Endnu den 16. Juni opretholdes en Rømningszone; i den tidligere nævnte Redaktion er det danske Ønske efterkommet, som nu var blevet udtrykt overfor Fredskonferencen, idet man alene har udtrykt Ønsket om, at Zonen maatte bortfalde som Afstemningszone, men selvfølgelig ikke udtrykt noget Ønske om eller overhovedet tænkt sig, at Resultatet kunde blive, at den ogsaa faldt bort som Rømningszone. Men i den endelige Fredstraktat viser det sig, at Zonen overhovedet er fuldstændig strøget. Dette, har man sagt, er sket ved en ren Fejltagelse. Jeg kan ikke dele denne Mening. Det viser sig nemlig, at først derved, at der ogsaa i Slesvig bliver en sammenfaldende Afstemnings- og Rømningszone, tilvejebringes der Overensstemmelse mellem Bestemmelserne for Slesvig og de Bestemmelser, som gælder for de øvrige Afstemningsomraader i Tyskland. Ingen Steder er der nogen Forskel paa disse to Ting, ingen Steder er det fastsat: I det og det Distrikt stemmes der, men i saa og saa lang Udstrækning udenom rømmes der. Nej, alle Steder falder de to Ting fuldstændig sammen. Det hedder saaledes i Bestemmelserne vedrørende Afstemningen i Øvre-slesien: „Med nærværende Traktats Ikrafttræden og senest 2 Uger derefter skal de tyske Tropper og de tyske Myndigheder, som bliver nærmere betegnet i den i § 2 nævnte Kommission, rømme den

Zone, i hvilken Folkeafstemning skal finde Sted“. Og det hedder med Hensyn til forskellige Distrikter i Østpreussen, hvor der ligeledes skal afstemmes paa samme Maade: „Indenfor et Tidsrum af senest 14 Dage efter nærværende Traktats Ikrafttræden skal de tyske Tropper og Myndigheder forlade det ovenfor angivne Omraade“, nemlig det Omraade, indenfor hvilke der skal finde en Afstemning Sted. Saaledes er der ikke paa noget Sted i nogen Bestemmelse, som vedrører Afstemningen indenfor det tyske Rige, fastsat nogen Forskel mellem de to Zoner. Det forekommer mig da, at det ligger nær at tænke sig, at man ved den endelige Redaktion af Fredstraktaten, saaledes som den præsenteredes Tyskland til Underskrift, har søgt paa dette som paa andre Omraader — det er ogsaa velkendt fra andre Omraader, man har f. Eks. tilstræbt det paa det finansielle Omraade — at fastslaa eet Princip, samme Regel for de forskellige Distrikter. Saaledes har man ogsaa her overfor dette Forhold ønsket at komme til en fælles Regel, som gjaldt over det hele, saa at der ikke af den Grund kunde opstaa Kritik enten indenfor eller udenfor Tyskland. Det kunde jo meget godt tænkes, at man i Tyskland vilde sige: Hvorfor kræve en særlig Regel for dette Distrikt? Eller at de udenlandske Magter, som var interesserede, vilde konstatere, at der for et Afstemningsomraade, som interesserede dem, fulgtes een Regel og for Slesvig en anden. Det forekommer mig meget naturligt, at man staaende overfor dette og havende i Erindring, at 3die Zone ikke var fremkommet ved noget Ønske fra dansk, i alt Fald fra officiel dansk, Side, ikke har taget i Betænkning at lade den helt udgaa for at faa den hele Bygning gennemført efter samme Princip.

Jeg skal nu gaa over til at sige et Par Ord om — jeg har allerede hentydet dertil —, hvorfor Regeringen ikke har ment at kunne rejse denne Sag overfor Fredskonferencen. Jeg vil gøre den Bemærkning, at der har været et Tidspunkt, hvor man kunde have rejst Spørgsmaalet, lige saavel som man gjorde med Hensyn til Afstemningszonen, som vi var blevet bekendt med i en Mellemtid, inden Traktaten endnu var færdig og underskrevet. Da kunde man gøre Forestillinger, og det har lykkeligvis haft det Resultat, jeg har nævnt. I Mellemtiden mellem den 16. Juni og den 28. Juni, da Underskriften fandt Sted, havde Tiden været til at gøre Skridt med Hensyn til Spørgsmaalet, da var man for-